

Sonra Veryansın Hayat

– GülsenTunçka · 29 Nisan 2013

Sorma beni mazinden yazılan bir satıra
Figan ettin d/ilimden sonra ver/yansın hayat
Ç/ağrıma cevap vermez kazılan bin hatıra
Önce tuttun elimden sonra ver/yansın hayat.
Bir yürek kalımında sözümü biçti kalem
Ucu yanık anılar bilip bilmez seçiyor
Her nefes alımında yüzümü seçti elem
Sensiz lâl gecelerim çığlık atıp geçiyor.

Geçen günlere yanıp dününe haber saldım.
Ses tellerin titretip depremleri yarattı.
İnatla seni anıp ünlenip cevap aldım.
Yıkılan dağlarımda tepecikler arattı.

Ne yaza varabildim ne de kandım azına.
Dönde bir bak kendine mangalda kül kalmadı.
Kırkayaklıda olsam yine yandım nazına.
Ayın şavkı incindi fecrime tan salmadı.

Çarkları döndürdükçe hatıralar yoruldu.
Hele bir yol olgunlaş içim çocuk ağlıyor.
Feleğin nevre dönmüş benden hesap soruldu.
Mevsimin hep aynıymış düzen tutmaz çağlıyor.

Kalemin iş başında olur olmaz yazıyor.
Derdinde dönenceyken ezasına bulandım.
Önce kirlerden arın dilin mezar kazıyor.
Z/âlim öfken bitimsiz cezasına ulandım.